

U kunt de vergaderingen van de wijkraad bijwonen. De eerstvolgende vergaderingen vinden plaats op 6 september, 11 oktober en 29 november. In Gemeenschapshuis De zandberg. Aanvang: 20.00 uur.

worden gesloopt o.a. ten behoeve van een kleinschalig parkeerterrein, waarvan de ingang is voorzien via de Ranonkelstraat. In juli werden de bewoners uitgenodigd om in het pand naar de nieuwe plannen te komen kijken. De wijkraad heeft aangeboden te willen helpen bij de organisatie van een overleg met de omwonenden.

Nieuw plan voor invulling Posthumus-terrein

Er zou een appartementencomplex met 2 woonhuizen en 13 appartementen verrijzen op het Posthumus-terrein. De tekeningen van architect Frits Havermans lagen al geruime tijd klaar. Maar buurtbewoners kwamen in het geweer vanwege de gevreesde parkeerproblemen en de geplande bouw-hoogte. Inmiddels is het plan van tafel. De eigenaar heeft met architectenbureau Stan Aarts uit Roosendaal een nieuw plan ontwikkeld, dat aanmerkelijk beschiedener van aard is. Het voorziet in maximaal 7 woningen en handhaving van het bestaande industriële complex. Alleen het achterste deel van het gebouw en de schoorsteen

Heeft u een mening, een plan, wilt u reageren op een van de artikelen of wilt u zelf graag een bijdrage leveren: schroom dan niet en stuur het naar het redactieadres.

De zomer loopt op zijn laatste benen, de scholen zijn weer tot leven gekomen, in de wijk heeft het normale leven zijn loop weer hernomen. Het grote buurtfeest op het Hyacintplein ligt al weer ver achter ons, evenals de straatfeesten in Minis-ter de Koninginnestraat. In september volgen nog die in door de Rustlandstraat. En wie weet waar nog meer. Het leven in Zandberg-Oost kabbelt voort. Op korte termijn zijn er geen grote ingrepen te verwachten. Wat staat ons dan wel te wachten? Aan de rand van de wijk gaat de oude Zuidelijke Rondweg op de schop, het nieuwe vuilnisophaalstelsel wordt verder uitgerold en er zal ongetwijfeld verder worden gepraat over de parkeerproblematiek.

BERICHT Wijkraad

De Groene Weg
BIOLOGISCHE SLAGERIJ
voor't goede leven
Het BBQ seizoen is weer begonnen, kijk op www.breda.degroeneweg.nl voor onze pakketten
Ginnekenweg 1, Breda, (076) 522 87 88, breda@degroeneweg.nl

KOOKIKOOK
KOOKSTUDIO
Kookworkshops en Kookcursussen in de buurt
Diverse activiteiten voor Kookgroepen en Kinderen
Kijk op www.kookikook.nl
of bel Joyce 06 41 89 97 30 voor info

ZANDBERG brasserie
LUNCH BORREL DINER CATERING
GINNEKENWEG 75 BREDA TEL: 076 737 0034
WWW.BRAASSEMEEZANDBERG.NL. OPEN VANAF 12.00 UUR

Rommelmarkt / boekenmarkt
Op zondag 19 november a.s. is er weer een rommelmarkt / boekenmarkt in gemeenschaps-huis Zandberg, Zandberglaan 54bis
Van 10.30 uur – 15.30 uur.
Entree 1 euro inclusief koffie/thee
Er zijn nog enkele stands te huur.
Informatie hierover bij Piet Brosens
Telefoon (076) 514 39 67
of mail: lianbrosens@hotmail.com

ROGGEBAAND
ACCURAAT | PRINT
Drukkerij | Print
Schrepeitstraat 4 | 4835 BC Breda | (076) 56 14 687
drukkerwerk@roggeband.eu | www.roggeband.eu

print
General Maczekstraat 19
4818 BT Breda
T +31 (0)76 888 25 55
E. info@printbreda.nl
W. www.qprintbreda.nl

Joep, Wandelfrans en Madonna-plaquettes (herhaling)
Joep Peeters, sinds 1980 wijkbewoner, heeft een aantal ideeën die hij na de zomervakantie gaat realiseren, als er belangstelling en medewerking voor is in de Bloemenbuurt. Wat dacht je van Wandelfrans? De oud-leraar Frans gaat Franse les geven, al lopend door de straten in de buurt. Privés, vijf personen per promenade. En dan is er ook nog een plan: in de buurt zijn er nog veel Madonna-plaquettes naast de voordeur van de huizen. Ze dateren uit Vreldoorlog Twee toen de beruchte V1's over onze hoofden vlogen. Een fotoboekje met uitleg zou een prachtig document zijn. Plaquettemelders gevraagd. En tenslotte is Joep al 52 jaar musicus, met een gigantisch repertoire. Hij gaat muziekles geven, zang of piano, voor jong en oud. Wordt vervolgd.
Info: contact@joeppeeters.nl

STUDIOBAKERS
GRAFISCHE VORMGEVING
Sjef Bakkers
Tulpenstraat 2 | 4818 GV Breda
Telefoon (076) 565 34 33 | Mobiel 06 25 09 64 57
sjef@studiobakkers.nl | www.studiobakkers.nl

Straatfeesten

Minister Nelissenstraat

Mimosastraat

Buurtfeest Hyacintplein e.o.

Het weer op de camping was niet om naar huis te schrijven, maar verder waren er alleen maar winnaars, geluksvogels en rare vogels. Dank aan alle vrijwilligers en iedereen die meegewerkt heeft!

Zomaar een straat in Zandberg-Oost

De Ranonkelstraat is een van de oudere straten in Zandberg-Oost. Walter Naber (71) woont op nummer 26 en is er geboren en getogen. Er is nog één andere straatbewoner voor wie dat ook geldt, maar het overgrote deel van de huidige bewoners is aanzienlijk jonger. Walter woont er samen met zijn vrouw Ans (70) die op 18-jarige leeftijd 'van Rotterdam vertrok' naar Bavel en daar tot een van de eerste 'immigranten' behoorde. Walter werkte als plaatconstru-tiewerker 40 jaar bij Asselberg & Nachenius, waar hij na het faillissement op zijn 55e met een regeling mocht vertrekken.

De opa van Walter was de eerste bewoner van het huis, dat in 1899 werd gebouwd. Die schijnt het destijds voor een kleine 3.000 gulden te hebben gekocht. De ouders van Walter trokken erbij in en ook nog een oom. Toen er daarna kinderen kwamen waren ze met z'n zevenen. In de huidige

woning is een kleine doorbraak gemaakt, maar verder ziet het er nog zoals direct na de bouw. De bedsteeën zijn nog zichtbaar, al hebben ze een andere functie gekregen.

Als Walter en Ans beginnen te vertellen over hoe het vroeger was, beginnen hun ogen te glinsteren en komt de lach al snel tevoorschijn. Met het grootst mogelijke

Kunstwijk Zandberg-Oost

*In deze rubriek portretteren we een kunstenaar/
kunstenaar uit de wijk Zandberg-oost.
Deze keer een portret van Yvonne de Brouwer.
Het is een bijzonder interview dat plaatsvindt:
Yvonne is al bijna 35 jaar mijn buurvrouw. Aan de
muur die onze woningen scheidt hangt al jaren-
lang een prachtig schilderij van haar, geschilderd
in 1998.*

Haar ouders vonden het aanvankelijk maar niets, die wens om naar een kunstacademie te gaan. Dus moest ze eerst maar een deeglijke opleiding volgen bij Schoevers, daar kon je tenminste je brood mee verdienen. Later volgde ze haar droom alsnog, maar omdat je als kunstenaar niet echt van de kunst kunt leven, bood het haar wel een basis om een inkomen te vergaren. Eerst met administratief werk in de advocatuur, later bij de gemeente

Breda. Tijd voor de kunst was er altijd wel, maar beperkt. Die periode ligt achter haar en de kinderen zijn al lang uit huis. Tijd dus voor Yvonne om zich volledig te wijden aan haar kunstenaarschap.

Expressie van de rug

De vraag naar wat zij zelf zou definiëren als de essentie van haar kunstenaarschap vindt ze een moeilijk te beantwoorden vraag. Ze schetst zichzelf als ‘een gevoelig mens’ die in het schilderen een uitweg zoekt voor zijn emoties: “mensen ontroeren mij en dan vooral hun kwetsbaarheid” zegt Yvonne. En hoe kan ze die emotie beter tot uitdrukking brengen dan door het ‘ambacht’ dat zij goed beheerst. Die kwetsbaarheid van vooral oudere mensen, die haar zo intrigeert, laat zij vooral zien door die mensen van achteren weer te geven. Yvonne: “Ik schilder natuurlijk

De meeste woningen in de Ranonkelstraat werden tussen 1898 en 1902 gebouwd. In die periode werd door enkele grote bouwondernemingen een aantal straten aangelegd zoals Minister Nelissenstraat, Zandberglaan, De Roy van Zuidewijnlaan en Eerste en Tweede Muntstraat. De ontwikkeling van de bloemenbuurt was vooral particulier initiatief, waarbij de bouwbedrijven Van der Sande en Van Keep een grote rol speelden. De garages in het hofje van de straat dateren uit 1926, het pand op de hoek Ranonkelstraat/Zonnebloemstraat (ingang Zonnebloemstraat) is van 1935.

plezier vertellen ze over hun straat. Een straat waar vroeger veel winkeltjes waren, zoals dat ook elders in de wijk het geval was. Er was bakker van Campenhout, schoenmakerij van Meurs, bloemenzaak van Hemert, een stoffeerderij en een boer die zijn land had aan de Lovensdijkstraat en groenten aan huis verkocht. Maar ook houtbewerkingsbedrijf Gladinus in het ene hofje, de werkplaats van schilder Wijn in het andere en een viswinkel die een groentezaak werd en nog weer later transformeerde tot cafetaria. En natuurlijk café-biljart Paulussen op de hoek van de Zonnebloemstraat. Het café waar de opa en oma van Walter op zondagmiddag na de kerkgang gingen kaarten en waar een van de kleinkinderen ze dan maar wat graag ging roepen als het eten thuis op tafel stond. Want als het spel dan nog niet klaar was kreeg je zomaar een glaasje cola tijdens het wachten.

Ja, dat waren nog eens tijden! Walter en Ans hebben er goede herinneringen aan. Vooral aan de sociale contacten in de straat. Zo gezellig als vroeger vinden zij het al lang niet meer. Op zondag geen duivenmelkers meer, en daar waren er veel van, die midden op straat gespannen

ook weleens mensen van de voorkant, maar de rug van een mens is voor mij een veel expressiever deel van het lichaam dan bijvoorbeeld handen of gezichten. Dat klinkt misschien raar, maar zo voel ik dat écht, nu geeft het ook weleens het gevoel een 'voyeur' te zijn. Maar als je aan mensen eerst toestemming vraagt of je ze mag tekenen of fotograferen, gaan mensen zich onmiddellijk anders gedragen en krijg je een heel ander, veel minder oorspronkelijke, expressie. Mensen zijn natuurlijk ook niet herkenbaar in mijn werk".

Wat haar ook opvalt is dat oudere mensen in België en Frankrijk vaak veel meer met een stok lopen dan in Nederland waar de veel minder hobbelijke trottoirs het gebruik van een rollator in de hand werken. Kwetsbare oudere mensen, wandelend met een stok, zijn dan ook een vaak terugkerend onderwerp in haar werk.

Ambacht als basis

Ambachtelijkheid speelt een belangrijke rol in haar werk. De basis daarvan werd gelegd tijdens haar opleiding aan de Academie voor Beeldende Vorming in Tilburg (1973-1977), waar tekenen een van de belangrijkste vakken was. Daarna volgde ze 3 jaar de opleiding aan Kunstacademie Sint Joost in Breda. Maar die laatste jaren bevielen haar niet erg. Het lag misschien aan de tijdgeest, maar qua opleiding viel er voor haar weinig te halen. Wat haar toen in het bijzonder opviel was dat veel van haar medestudenten nauwelijks konden tekenen, 'ambachtelijk' vaak weinig onderlegd waren.

Soms schildert zij met als een basis een foto, maar het liefst begint ze gewoon zonder vooropgezet plan en groeit een beeld al werkenderwijs. Steeds meer gaat ze daarbij 'Terug naar de essentie'. Haar werk wordt soberder, maar niet abstract. Figuren blijven wel herkenbaar. Daarbij werkt ze altijd met acrylverf, met Yves Klein-blauw als belangrijkste kleur. Het is een kleur die haar inspireert

staan te wachten op de terugkeer van hun duiven. En als er destijds bij een van de burens frites werd gebakken dan at hij wijze van spreken al snel de halve straat mee. Walter weet nog goed dat ruim 60 jaar geleden bakker Campenhout en bloemist van Hemert als eersten over een auto beschikten. En dat zij daar in de winter een hele rij met sleeën achter bonden en zo door de straat werden getrokken. Altijd in rok of korte broek, 's zomers en 's winters. Want jongens en meisjes droegen geen lange broeken.

Maar die tijden zijn voorbij. Walter en Ans weten nu nauwelijks wie de overburen zijn. Er zijn ook weinig gelegenheden om elkaar te ontmoeten. Straatfeesten zijn er niet. In een van de hofjes was dat een aantal jaren geleden nog wel het geval, maar sinds de bewoners van de Koninginnestraat hun straatfeest houden en daar ook het eerste deel van de Ranonkelstraat bij betrekken, is ook dat over.

Verder gaat het allemaal wel prima daar in de Ranonkelstraat, zeker nu er een veel minder verstrekkend plan ligt voor de vernieuwing van het Posthumus-terrein (zie elders in deze krant). Walter en Ans hopen er in ieder geval echt oud te kunnen worden.

App 'Over uw Buurt'

Al eens gezien: de app 'Over uw Buurt' ? Daarop vind je berichten, besluiten en regelgeving van overheden (rijk, provincie, gemeente, waterschap) die betrekking hebben een wijk of buurt. Dat gaat over kapvergunningen, aanvragen voor verbouwing e.d. Het gebruik is simpel: download de app, vul de plaatsnaam in en zoom in op jouw eigen wijk of buurt.

Een thema waar ze soms op terugvalt is de 'kimono'. Lang geleden vond ze de inspiratie daarvoor in een kaart die ze kreeg met daarop de afbeelding van zo'n typisch Japans kledingstuk. Ze schildert ze, maar maakte ze ook van geschilderd papier, op origamische wijze gevouwen.

Als beeldend kunstenaar maakt ze ook ander 'ruimtelijk' werk. In haar atelier bevindt zich een bijzondere luchtige maar geordende stapel van wit, licht gekreukte, vierkante vellen papier. Je blik wordt er steeds naar toe getrokken. Het is sandwich-complexiteit in al zijn eenvoud. Ernaar kijken geeft Yvonne altijd een gevoel van rust.

Wil je meer van Yvonne 's werk zien dan kun je gewoon langs komen bij haar atelier aan de Van Schootenstraat 23 in het Ginneken (even roepen, want ze heeft geen bel) of haar een mail sturen: ydebrouwer@hotmail.com. Yvonne woont op het adres: Tulpenstraat 37.